

[Tholstrup.]

en anden omkostningsnedgang end arbejds-lønnen, f. eks. en nedgang i brændsels-udgiften, måske kunne betinge, at de virksomheder kunne fortsætte, således at arbejdsløsheden kunne undgås. Det må overvejes nøje, om det ikke er på høje tid at gå ind for, at det billige brændsel kan komme ind under så frie forhold som muligt.

Den højtærede handelsminister talte om, at de 50 000 t brunkul fra Belgien kun var en lille forretning. Ja tak, men det var indledningen til en stor forretning. Det var den første forretning med hensyn til brændsel på østzonen. (*Ministeren for handel, industri og søfart* [Krag]: Sagen er ikke afsluttet!). Den er blevet slået i stykker, og jeg tror ikke, at den højtærede handelsminister har nogen mulighed for at lappe de skår sammen, som nu ligger i kvas.

Axel Kristensen: Jeg vil blot protestere mod det, det ærede medlem hr. Tholstrup sagde om, at jeg skulle have sagt, at vi ikke havde tid til at beskæftige os med disse problemer. Det har jeg slet ikke sagt. Jeg har sagt, at vi har ikke tid til det under den form. Når vi arbejder i udvalgene, kan vi, hvis vi ikke kan blive enige om en løsning, naturligvis rejse sagen her og få en debat om problemerne, men et almindeligt foredrag om, at tørv er dyrere end udenlandsk brændsel er overflødig. Der er under debatten ikke blevet sagt en eneste ting, som ikke enhver vidste i forvejen, og deraf fremgår det, at det har været ganske overflødig.

Ordføreren for forespørgerne (Tholstrup): Det er muligt, at man vil kalde dette for tidsspilde, men forholdet er jo det, at vi har fremdraget disse ting for år og dag siden, og situationen er stadigvæk den samme. Vi har i 1948 fået 13 pct. mindre fremmed brændsel end i 1947. Det er en afgjort tilbagegang. Hvad er det så, der laves i udvalget? De sidder bare og gumler på det og forsinker det hele i stedet for at give brændslet fri, så folk kan få det at købe.

Boeck-Hansen: Jeg takker den højtærede handelsminister for oplysningen om, at landbefolkningen nu efter 8 års forløb kan få lov at købe udenlandsk brændsel. Det bør den være taknemlig for, men den må jo have en hel bunke tilgode, synes jeg. Men hvis man skal give tilskud — hvad jeg forøvrigt ikke mener man skal —, bør man så ikke give det til de dyreste varer, altså

til tørv og brunkul i stedet for til koks, som er det bedste og billigste? Det synes jeg. Men iøvrigt håber jeg ikke, at spørgsmålet har nogen praktisk betydning i øjeblikket, da jeg meget håber, at tilskuddet falder bort, idet det hviler som en særskat på tørvene, hvad i hvert fald ikke er behageligt for landbefolkningen.

Formanden: Det ærede medlem hr. Axel Kristensen har ordet for en kort bemærkning.

Axel Kristensen: Det ærede medlem hr. Tholstrup sagde, da jeg gik herop, at jeg skulle hellere svare på det med udflyndring af moserne. Det er overflødig. Den dag, det er muligt at få udenlandsk brændsel, går denne produktion i stå af sig selv, så behøver man ikke kunstige forholdsregler for at hindre den. Og hvis man ikke kan skaffe udenlandsk brændsel, er man nødt til at tage denne tørv. Man kan ikke lade tingene gå i stå nu for at have en reserve om 30 år. Det ville være tåbeligt.

Den udtalelse, som det ærede medlem hr. Tholstrup tillod sig om vareforsyningsudvalget, rammer hans egen partifælle, det ærede medlem hr. Bjørner. Sidder han og fumler og rumler i vareforsyningsudvalget, eller hvad det var, det ærede medlem sagde? Nej, hele formålet med denne diskussion er, at retsforbundet ude i befolkningen vil give indtryk af, at det i højere grad end vi andre varetager disse interesser, og det er forkert, og det er denne forkerte bibringelse af et indtryk, som det er helt galt at tinget skal spille sin tid på.

Formanden: Det ærede medlem hr. Tholstrup har ordet for en kort bemærkning.

Ordføreren for forespørgerne (Tholstrup): Så vidt jeg ved, sad det ærede medlem hr. Bjørner ikke i vareforsyningsudvalget i den periode, hvor der var tale om import af kul og udenlandsk brændsel. Han er ganske nylig kommet ind i dette udvalg, så det må hvile på de gamle medlemmer af udvalget og ikke på ham, men det hviler i særlig grad på handelsministeren, for det er handelsministeren og varedirektoratet, der ikke har givet dette brændsel fri adgang til det danske marked.

Formanden: Det ærede medlem hr. Axel Kristensen har ordet for en kort bemærkning.

Axel Kristensen: Det forekommer mig (*Boeck-Hansen:* Lad være at spille tid!) ja, men der skal heller ikke kunne